

๓

การรักษาดรหาว

ไตรทวาร แปลว่าประตูทั้ง ๓ คือ กาย วาจา ใจ ที่เรียก
ทวารก็เพราะความชั่วและความดีจะลอดเข้าไปถึงจิตนั้นเข้าทางนี้

ความชั่วเรียกว่า “ทุจริต” ความดีเรียกว่า “สุจริต” วิธีที่
จะเข้าไปมีอากาโรไหวก่อน ซึ่งเขาเรียกว่า “วิญญูติ”

ไหวทางกายเรียกว่ากายวิญญูติ

ทางวาจาเรียกว่า วจีวิญญูติ

ทางใจเรียกว่า มโนวิญญูติ

อะไรทำให้เกิดอาการไหว หรือบังคับให้ไหว ไม่ใช่อื่นไกล
สังขารนั่นเอง บังคับให้ไหว บังคับทางกายได้แก่กายสังขาร ทางวาจา
ได้แก่วจีสังขาร ทางใจได้แก่จิตสังขาร

สังขารคือความรู้สึกนึกคิดปรุงแต่ง และมีทางเกิดเป็น ๒
ฝ่าย ฝ่ายทุจริตเกิดจากอวิชชา และอาสวะ ฝ่ายสุจริตเกิดจาก
วิชชาและอนาสวะ

ฝ่ายเหตุทุจริต เป็นดวงดำมีตมน

ฝ่ายเหตุสุจริต เป็นดวงขาว ใสซ่อนอยู่ในดวงธรรมที่ทำให้

เป็นกายมนุษย์ เป็นปรัภักษ์กันอยู่

ฝ่ายชั่ว(ดำ) เป็นภาคมาร

ฝ่ายดี(ขาว) เป็นภาคพระ ต่างมีเจ้าของด้วยกัน

ฝ่ายชั่วอำนวยความสะดวกให้มืด ฝ่ายดีอำนวยความสะดวกให้สว่าง คล้ายโรงงานทำหมอกควันพวกหนึ่ง โรงงานทำไฟฟ้าพวกหนึ่ง เมื่อเราไม่ค่อยระวังฝ่ายชั่วสอดเข้าไปได้ ย่อมเป็นเหตุให้เราตกไปทางชั่ว คือจะทำอะไรก็ทำในทางชั่ว จะพูดอะไรออกมาก็เป็นทางชั่ว จะคิดทำอะไรก็เป็นไปทางชั่วหมด (อกุศลกรรมบถ ๑๐)

ถ้าเราคอยระวังรักษาไว้ให้ดี บำเพ็ญสมาธิให้ดวงขาวใส ปรากฏอยู่ในศูนย์กลางกายเสมอ เราจะทำอะไรก็เป็นไปในทางดี พูดอะไรก็พูดไปทางดี คิดอะไรก็คิดไปทางดี (กุศลกรรมบถ ๑๐)

เพราะฉะนั้นจึงควรบำเพ็ญตนให้เป็นฝ่ายขาวเสมอ เวลาจะตายถ้าปล่อยให้ไปตกอยู่ฝ่ายดำเรียกว่า **“หลงตาย”** จะไปสู่ทุกข์

ถ้าอยู่ในฝ่ายขาวเรียกว่า **“ไม่หลงตาย”** จะไปสู่สุคติแน่แท้ จึงเป็นการจำเป็นยิ่งที่จะต้องระวังให้อยู่ฝ่ายขาว

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ”